

El cas de la caiguda del governador civil Correa, camisa blava

La caiguda del governador civil Correa, l'agost del 45, va esverar els falangistes. El butlletí militar s'ocupa del cas amb detall.

El nou governador civil de Barcelona, Bartolomé Barba, ja no porta camisa blava. Això no priva que el Frente de Juventudes de la FET y de las JONS li faci un regal. El dia 24 d'agost del 1946 li lliuren un exemplar de luxe de *L'Atlàntida*, de Jacint Verdaguer.

AHCB-AF / PÉREZ DE ROZAS

Un rumor, sorgit el dia 2 d'agost del 1945 de sectors falangistes, va obligar la redacció del butlletí secret a escriure un full annex. El governador civil i cap provincial del Movimiento —el primer a conjuminar tots dos càrrecs—, Antonio Federico Correa Veglison, podia haver dimitit.

El butlletí recull els possibles motius de la dimissió: Correa no s'avenia a fer més restriccions de llum per mantenir tot el sud d'Espanya, s'oposava al monopoli que l'Església tenia en el camp de l'ensenyament i havia estat renyat pel ministre de Go-

vernació per consentir "la immoralitat existent a Barcelona capital", queixa de la qual s'havia defensat contestant que "Barcelona era Barcelona i que si hi havia cap home capaç de governar el poble de Barcelona que ho fes, perquè ell presentava la dimissió".

A continuació, el butlletí informa que el Frente de Juventudes i elements de la Guàrdia de Franco es preparaven per fer una manifestació, "que va tenir lloc a les 20.45", amb pancartes que deien, entre més coses, "*Correa es Barcelona*", "*Correa para Barcelona no se olvidan*", i crícs en favor de Franco i de Correa. També es van repartir fulls en favor seu. La policia armada, conclou la primera nota, va patricular pels carrers i "no va haver-hi cap accident".

Però una segona nota del full annex matisa la primera. A última hora del 3 d'agost s'ha sabut, diu, que no és una dimissió, sinó una destitució forçosa: "Ha estat substituït pel tinent coronel senyor Barba, de Saragossa".

En efecte, la nova situació internacional, creada amb la derrota del nazisme i el feixisme, va aconsellar el canvi de Correa per Bartolomé Barba Hernández, i els nous aires del govern civil de Barcelona es reflectiran en uns quants números. Així, el número següent ja comenta que amb la destitució de Correa el govern pretén eliminar gradualment la Falange per recollir les simpaties dels aliats. Però la gent es pensa que això no "justificarà mai el règim filofeixista de Franco". La nota afegeix que

"només" la Falange lamenta la destitució, "mentre que el poble s'alegra de la mesura, si bé reconeix les virtuts personals que adornen l'esmentat senyor governador".

Dos fets que els historiadors (Joan M. Thomàs) saben prou: la gent ja n'estava tipa, de la Falange, i el governador Correa aconseguí una certa popularitat a base de potenciar una imatge de governant preocupat pels problemes de la província, amb desplaçaments i aparicions en públic continus, com havia fet a Girona, però sense poder resoldre el problema més greu, el de la manca d'aliments.

Els rumors sobre la destitució, i també la sort de Correa, que veuen desterrat a Ceuta, continuen vius els dies següents. Un jerarca de la Falange "que diu que és testimoni del fet" informa a l'agent militar que Correa s'ha pres com una ofensa més la Gran Creu de l'Ordre del Mèrit Civil que li han concedit.

La segona secció de la FET y de las JONS els informa, per la seva banda, que no s'han cregut les declaracions del governador Barba, segons les quals es considerava el millor falangista de tot Barcelona, i que el 34 havia estat un entusiasta col·laborador de José Antonio. Com diu l'historiador Borja de Riquer, el cessament de Correa fou interpretat com una mostra més de la decadència política dels camises blaves.

Feien bé de malfiar-se'n. Poc després, el butlletí recull que el governador Barba ha prohibit la salutació "nacional sindicalista" i el tuteig, típic dels falangistes.

El butlletí parla dels conflictes del governador amb el delegat de Abastos, Piñana. Un rumor recollit —dels que reflecteixen més un desig que no pas un fet— diu que Piñana es troba en un camp de concentració. I pel que fa a l'afebliment polític de la Falange, cal destacar una nota del febrer del 46, segons la qual els serveis d'informació i investigació de la Falange han estat dissolts, i els arxius han passat a la policia. **LL. B.**